

Împrumut fără acoperire

Gerra Orivera

atac de cord

ceruri pe care nu le-am închinat
se pun la adăpost obsesiv mass-media anunță cod roșu de furtuni
genunchii mei sunt ospitalieri
nu tot ce e senin ascunde la vedere comori atât de albe
încât în spectru nu găsesc oglindă
subtil se frânge tot ce n-ai ancorat cu prea puțin iubire nu se câștigă
nici pojghiță din veșnicie cât încape
în râsul pur din buza rozalie a unui prunc
tăcută și însingurată mulțimea curge pe ziduri
canalele de-varsă spaime de viață
expiția ar fi o binecuvântare nu întotdeauna ți-o poți permite
nimeni nu mi-a cerut bilanțul exact al lacrimilor
care mi-au ars inutil carnea

tăcerea a lepădat armurile straiete false
a copt sori în artere nu se pot expune la radiații ura ucide
chiar în mirosuri de învăluie
cât mai puține gânduri lipesc mâinile de materie
ultimul meu gând înainte de-a adormi
moartea din mine
va fi către rana ta prea mare să-ți poți înghesui între coaste
iertarea tuturor zilelor ce-au tropotit orb prin tine
atât efemer vindecător nu se-ncape sub pleoapă fără un efect devastator
prizonier al situațiilor nerezolvabile
ai vrut să răstorni ghiocul sorții în brazda dintre atri
o vreme ți-au ieșit piruetele ceasul a ticăit obrintit
avântul a fost strivit de gravitație
și-ai ratat o punte

fereastra de maci a revărsat sângeriul iubirii compulsive
oglinda n-a fost șlefuită cu har
malul franjurat al lumii agață vibrație de aștrii sau de mâl
până acum
doar un abis a avut de traversat și-o pulsione
înghițită de fluturi

în respirația duhului poluată
saltul s-a frânt
iar tu

te-ai risipit într-o altă poveste